

δίσωσι μετὰ τοῦ ἔθνους τούτου. Ἡ παρελθοῦσα περίοδος ὑπῆρξεν ὀνειδιστική διὰ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἀλλὰ τὸ μέλλον δὲν εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ ἦναι ἀντιγραφή τοῦ παρελθόντος. Ὅσοι μικρὸν καὶ ἀσήμενον καὶ ἂν ἦναι ὑπὸ ἐθνικὴν ἐποψίν τὸ ἐπιτευχθὲν διὰ τοῦ ἐγγράφου τῆς 31 Μαρτίου ἀποτελεσμα, οὐχ ἦττον εἶναι ἱκανὸν ὅπως ἀναπτέρωσιν τὸ φρόνημα καὶ τὰς ἐλπίδας τοῦ ἔθνους καὶ ἀφυπνίσῃ ἐν αὐτῷ τὸ μεγαλουργὸν πνεῦμα τῆς ἑαυτοῦ παλιγγενεσίας. Τὸ μέλλον θὰ ἀνήκῃ εἰς τὸ ἐντιμότερον καὶ πατριωτικώτερον τῶν κομμάτων. Καὶ ἀντιπολίτευσις καὶ συμπολίτευσις καὶ πρωτόσχολοὶ καὶ μαθητιῶντες καὶ μικροὶ καὶ μεγάλοι καὶ συντηρητικοὶ καὶ φιλελεύθεροι πρέπει νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι τὸ μέλλον θὰ ἀνήκῃ μόνον εἰς ἐκείνους, οἵτινες τοῦ λοιποῦ θὰ ὑπηρετήσωσι εἰλικρινέστερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον τὸ μέλλον τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ ὅτι ἐκεῖνοι, οἵτινες θὰ ζητήσωσι νὰ ἀποσπάσωσι τὴν προσοχὴν αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καὶ νὰ δημιουργήσωσι ἐσωτερικὰς περιπλοκάς καὶ προσωπικῆς φιλοτιμίας ζητήματα θὰ ταφῶσιν ὡς μικρὰ ζωύφια ὑπὸ τὸν ὄγκον τῆς ἐθνικῆς περιφρονήσεως καὶ λήθης.

Δὸς του.

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Πρέπει ὅλα τὰ γνωστὰ νερά εἰς τὰ περίξ τῶν Ἀθηνῶν νὰ κατασχεθῶσιν διὰ λόγους δημοσίας ἀνάγκης, ἰδίᾳ δὲ τὰ τοῦ ἀγκυλομήτου ἐκείνου Κασσαβέτη, ὅστις ἐμμέσως δύναται νὰ θεωρηθῇ διὰ τῶν δυστροπιῶν ὡς τῆς κερδοσκοπίας του, ὁ ἐνεγκὼν τὸν Δήμαρχον εἰς ἀπόγνωσιν τοῦ πρακτέου. Φαντασθῆτε τὸν μεγαλείτερον ἔχθρον τοῦ Δήμου μας ἔδρευοντα ἐν τῷ Συμβουλῷ καὶ ἄρχοντα καὶ προστάτην τῶν συμφερόντων μας. Ἄν πράξῃ τοῦτο ὁ κ. Παπαμυχαλόπουλος, ὑποσχόμεθα νὰ τῷ δουλεύομεν διὰ βίου.

Δὲν ἔχωμεν λόγους διὰ νὰ συγχαρῶμεν καὶ εὐχαριστήσωμεν ἐκ μέρους ὅλης τῆς πόλεως τὴν φιλάνθρωπον καὶ ὄντως ἐπιστήμονα ἱατρὸν Δηλιγιάννην, ὅστις προσηνέχθη νὰ ὑπηρετήσῃ ἀμισθί ὡς ἀστυνομικὸς ἱατρός ἐν ὅσῳ τὰ τῆς δημοσίου υγείας διατελῶσιν ἐν κρίσει κατὰ στάσι. Ἡ ἱατρικὴ τοῦ γνῶμοδότου περὶ τοῦ νεροῦ τῆς πόλεως καὶ τοῦ φρεαττείου καὶ ἡ τελευταία αὐτῆς ἀπόφασίς του θὰ χαράξωσι ἀνεξίτηλον τὸ ὄνομά του εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην ὅλων μας. Ἄς ὑψωθῶν αὐταὶ αἱ θέσεις ἐκεῖ ὅπου πρέπει νὰ ὑψωθῶσιν, ἄς ἀποφασίσῃ ἐν τέλει νὰ κατέλθῃ ἡ ἀληθὴς ἐπιστήμη καὶ ἡ ἀληθὴς τιμιότης εἰς τὴν πολιτικὴν δρᾶσιν καὶ ἄς ἀφαιρεθῶσι ἀπ᾽ ἐξ ὅλων τὰ πολυτέμα αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ ἀξιώματα ἀπὸ τῶν κοινωνικῶν σκευάλων τὰ ὅποια τὰ κατέστησαν ἐλῶρια διὰ κύνας.

Βύτῳχως εἶδομεν καὶ τὴν *Πρωτὰν* ἐπιζητοῦσαν τὴν παῦ-

σιν τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων, καὶ τὴν κυβέρνησιν δὲ ἀπειλῆσαν διὰ τοῦ Νομάρχου αὐτὴν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν των. Χαίρομεν πολὺ διὰ τοῦτο, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θέλουσι συναίσθανθῇ οἱ ἴδιοι τοὺς ἐξευτελισμοὺς οὓς ὑφίστανται μένοντες εἰς θέσεις τὰς ὁποίας ἐν γνώσει ἢ ἐξ ἀμελείας ἐπρόδωσαν καὶ τὰς ἀρὰς ἃς καθ' ἑκάστην ἐπισύρουσιν ἐπὶ τῶν ἐκ κολοκύνθης κεφαλῶν των. Ἀποροῦμεν μάλιστα πῶς μετόπισθον ζέστην δὲν λυώνουν αὐταὶ αἱ κολοκύνθαι, ἀπόδειξις ὅτι τὰς διατηροῦσιν οἱ πονηροὶ μὲ πάγον.

Ἄπαντες οἱ ἀστυνομικοὶ ἱατροὶ Ἀθηνῶν ἀπελύθησαν καὶ ὁ Κούσκουρης ἀκόμα· ἀλλ' αὐτὸς ὁ δυστυχὴς τὰ εἶπε τοῦλάχιστον πρὸ ἐνός καὶ ἡμίσεως ἔτους.

Τί τὸ περιμένετε τὸ δημοτικὸν συμβούλιον καὶ δὲν τὸ παύετε, ἀφοῦ καὶ νὰ συνεδριάσῃ δὲν δύναται; Μόνον ἐνοχὸς ὑπουργοῦ συνειδήσεως ἔπρεπε νὰ προίσταται τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν διὰ νὰ μὴν προδῶνται εἰς τὴν πανηγυρικὴν παῦσιν τοιούτων λειποτακτῶν τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς συνειδήσεως.

Μία καλὴ πράξις τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας. Διῶρισε καθηγητὴν τῆς Φαρμακευτικῆς Χημείας τὸν τέως ὑφηγητὴν κ. Γεώργιον Κρίνον, ἐπαξίως τῆς ἐμβριθοῦς ἐπιστημονικῆς αὐτοῦ μορφώσεως.

Ὅ,τι δῆποτε καὶ ἂν λεχθῇ βάσιμον ἢ μὴ κατὰ τῶν ὑπουργῶν, ὁ ὑπουργικὸς τύπος τὸ ἀποκρούει. Ὑπὸ τὸ φῶς τῆς τακτικῆς αὐτῆς τῶν ὀργάνων των οἱ κύριοι ὑπουργοὶ παρουσιάζονται ἀναμάρτητοι, ἐπομένως κατ' ἄλλο παρὰ κοινοὶ θνητοί. Διὰ τοῦτο ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν πρέπει νὰ παραδέχωνται καὶ μερικὰ τῶν ἀμαρτημάτων, διὰ νὰ πιστεύσωμεν ὅτι εἶναι καὶ ἄνθρωποι.

Συμμεριζόμεθα καὶ ἡμεῖς τὴν ἀγανάκτησιν τῶν Νέων Ἰδεῶν κατὰ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων διὰ τὴν παράνομον καὶ αὐθαίρετον διαγωγὴν πρὸς τὸν ἀξιόλογον δημοσιογράφον κ. Σκόκον· ἂν τοῦτο λέγεται ἐκδίκησις, πρῶτον εἶναι πολὺ ταπεινὴ καὶ δεύτερον γίνεται εἰς βάρος καὶ τῶν νόμων καὶ τοῦ δικαίου καὶ πολὺ καλὰ ἐπραξεν ὁ ἀδίκησις πολίτης νὰ καταγγέλλῃ τοὺς ἐστὼ καὶ δι' ὀλίγας στιγμὰς παραβιάσαντας τὴν ἀτομικὴν του ἐλευθερίαν.

Ἀπὸ τὴν τὴν γνωστὴν Χίαν κόρην Ἡερνούσαν, ἂν δὲν μᾶς ἀπατᾷ ἡ μνήμη, καθὼς πάλιν ἡ Ἑρμηνεία ἀνήγγελλεν, τὴν εἶχε λάβει ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς ἡ Βασίλισσας· αὐτὸ δὲν ἐφθασε· ἐκνήχθη προστάτης αὐτῆς καὶ ὁ κ. Μενέλαος Νεγρεπόντης· ὕστερον ἀπὸ τὰς δύο αὐτὰς προστασίας, ἡ

δὲ καὶ τὸ ἔσχισμα κατήντησαν ἀμὴ μου ἄπου. Παράδοξος ποιότης χρημάτων τὸ ὅποιον ἅμα τὸ πιάσει διαλύεται! Ὁλίγον ἀκόμα καὶ ὁ κ. Ρενιέρης θὰ κηρυχθῇ μάγος. Τί δὲ νομίζετε; Ἡ κατάσταση αὐτὴ εἶναι προϊόν καθαρόν τῆς πασαλικῆς νωθρότητος τοῦ Διοικητοῦ καὶ τοῦ ὑποδιοικητοῦ τῆς Τραπεζίης; Ἀπαγε! Εἶναι καθαρὰ κερδοσκοπία! Καὶ ἀγνοοῦμεν μάλιστα ἂν ἡ κερδοσκοπία αὐτὴ θὰ περάσῃ εἰς τὰ βόλια τῆς Τραπεζίης! Αὐτὰ τὰ μιζαλέα πέντε κ' ἐξήντα ἐπὶ τέλους χάνονται. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι πολλὰ ἐκ τῶν δακτύλων πετοῦν εἰς τὸν ἄερα, ὡς ἐλαφρότερα πτίλου! Ἄλλα προσκολλῶνται εἰς τὰς παρείας τῶν θυλακίων καὶ συγχωνεύονται μὲ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὑφάσματος! Ἄλλα ὑπὸ τῶν νευρικωτέρων ξεσχίζονται ἐκ θυμοῦ, ἄλλα μένουν ἐπὶ τέλους ἀργὰ, διότι ἐν τῇ ἀγορᾷ μὲν δὲν περνοῦνε, ὁ δὲ κάτοχος βαρύνεται νὰ μεταβῇ εἰς τὸ κατάστημα τῆς Ἑθνικῆς, νὰ δαπανήσῃ δύο τρεῖς ὥρες, ἕως οὗ γίνουν πρωτόκολλα καὶ παραπρωτόκολλα, καὶ ἐπινεύσῃ ὁ Ταμίας νὰ σοῦ τὰ ἀνταλλάξῃ. Ἐὰν δὲ θελήσῃ νὰ μιμηθῇ τὸν ταμίαν τῆς Πιστωτικῆς κ. Γεωργαντιᾶν, θὰ σοῦ ζήτησῃ νὰ φέρῃς καὶ δύο τρεῖς ἀνθρώπους, διὰ ν' ἀποδείξουν ὅτι σὺ ὁ ὅποιος φέρεις αὐτὸ τὸ τραπεζογραμματίον ἢ αὐτὴν τὴν ἐπιταγὴν εἶσαι σὺ.

Ὅλα αὐτὰ εἶναι κέρδη τῆς Τραπεζίης καὶ ἐπὶ τοῖς κέρδεσιν αὐτοῖς ἐπαναπαυομένη καὶ ὑπ' ὅψει ἔχουσα τὸν ὑψωμὸν τῶν μετοχῶν τῶν ὀλίγων εὐτυχῶν θνητῶν ἀδιαφορεῖ δι' ὅσα πάσχει ἡ ἀγορά. Ἐνῶ πρὸ πολλοῦ ἔπρεπε νὰ προβῇ εἰς ἐκτύπωσιν καὶ διφράγκων τραπεζογραμματίων καὶ ὄχι νὰ ἀναγκάζῃ καὶ αὐτὸν τὸν ἐν Πάτραις Ταμίαν τοῦ ὑποκαταστήματος νὰ συμπληροῖ τὰς πληρωμὰς του μὲ κινητὸν χαρτόσημον!

Εἶναι καιρὸς λοιπὸν νὰ διατάξῃ ἡ Κυβέρνησις τὴν Τραπεζαν νὰ ἐπανορθώσῃ τὴν ἀφώρτητον αὐτὴν ἀνωμαλίαν, ἥτις συγκρούεται τόσον συχνὰ μὲ τὰς καθημερινὰς συναλλαγὰς!

Τώρα τοῦλάχιστον ἐν ὅσῳ ἡ ἐπιδημία εἶναι εἰς ἔντασιν δὲν παύουσιν ἀνταλλάσσειν αὐτὴν τὴν καταπονητικὴν σαχλολογίαν ἐν κυρίοις ἀρθροῖς, αὐτὸ τὸ φαῦλον μηδενολόγιον ἢ Ὡρα καὶ τὸ Ἑθνικὸν Πνεῦμα; Μὲ τὴν παῦσιν αὐτὴν καὶ τὴν ἄλλην παῦσιν τῆς εἰσροῆς τοῦ ὕδατος τοῦ Κεφαλαρίου θὰ ἔχωμεν σὰς βεβαιούμεν σοβαρωτάτην ὑφασιν τῶν ἀσθενειῶν.

Λόγοι δὲν ὑπάρχουν διὰ νὰ παραστήσωμεν τί νὰ ἡθάνθησαν ἡ ἀτυχὴς Χίρα Ἡλιοπούλου καὶ οἱ δύο υἱοὶ της ὅταν εἶδον τὸν ἐπιδημικὸν θάνατον νὰ βλαστήσῃ τὴν ἀπαισίαν ἀμυγδαλιά του καὶ νὰ εἶναι ἡ νεκρικὴ αὐτὴ ἀμυγδαλὴ ἢ χρυσὴ ἀδελφουλά των **Ἑλένη**. Ὅταν ἐνσκήπτωσι τοιαῦται ὀδύνη, ἡ λύπη μόνη εἶναι παρηγορία τῆς λύπης.

Ἀσθενεῖ ὁ ἄγγελος τῶν Ἀθηνῶν τὸν ὅποιον μία ὥραία ψυχὴ ἀφ' ἡμῶν ἀποπτᾶσα ἀφῆσεν εἰκόνα καὶ παραμυθίαν δι' ὅλους τοὺς κλαίοντας αὐτὸν ἀκόμα. Ὅτι καλλιαισθητικὸν καὶ ποιητικὸν ἐν Ἀθήναις δέσται ὑπὲρ ταχέως ἀναρρώσεως τῆς κόρης.

Κύριε Δήμαρχε πρέπει νὰ κλεισθῇ, εἶναι ἀπαραίτητον,

ἢ κατὰ τὴν συνοικίαν Βάθειας ὑπόνομος, διότι πλὴν τῆς δεξαμενῆς εἶναι καὶ αὐτὴ ἐν ἐκ τῶν στρατηγείων ἐξ ὧν ὀρμῶνται, ὡς οἱ Κουμουνδουρικοὶ ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ, οἱ πυρετοὶ, γαστρικαὶ καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἰκετεύομεν, κ. Δήμαρχε, μετὰ βαλε σκοπὸν, δέλωθε τὴν συνοικίαν ταύτην κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας, καὶ οὐχὶ ὡς σκοπεῖς νὰ πράξῃς κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν, καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἀφοῦ ἔδῃς οἰκίαν τινὰ ὅπου ἐπὶ 10 κατοίκων οἱ ἔξ εἶναι ἀσθενεῖς, θὰ συγκινηθῇ καὶ ἐπὶ τέλους θὰ τὴν κλείσῃ. Πρὸς Θεοῦ! Πρὸς διαδόλου! κ. Δήμαρχε.

Ὁ διεσθυντής τοῦ **Μὴ Χάνεσαι** ἀναχωρεῖ σήμερον χάριν ἐναψυχῆς διὰ τὰς νήσους, ὅθεν ἐπιστρέφει μετὰ ὀκταήμερον. Ἡ ἐφημερίς θὰ ἐξακολουθῇ ἐκδιδομένη ὡς καὶ πρὶν.

ΛΟΙΠΟΝ,

μεγαλεπήβολε Δήμαρχε καὶ λόγοι νεοὶ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, κατορθώσατε νὰ φέρετε τὸν **τύφον** εἰς τὴν πόλιν μας. Καὶ ἤδη ἐπ' ὀνόματί σας αἱ τρυφερώτεραι ὑπάρξεις θερρίζονται, ἐπ' ὀνόματί σας ἀσθενεῖς κατάνεινται βρεῖς, ἐπ' ὀνόματί σας οἱ τοῖχοι τῶν δρόμων περιβάλλονται νέαν καθημερινῶς ταπεισαρίαν ἀπὸ νεκρώσιμα! Βίθε εὐτυχεῖς! Ἐκόματε τὴν ἱστορίαν σας! Bravi!

Ἐπεριμένετε τόσον καιρὸν τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σας ἢ μάλλον τῶν ποδῶν σας, ἄχειρα καὶ ἀκέφαλα δίποδα! Τὸ δηλητήριον ὑπερ μᾶς ἐποτίζετε, τὸ ἐσωδρακοῦχον νερὸ σας, ἐνῇργει βλέπετε τόσον βραδέως· δὲν ἦτο δηλητήριον Λουκρητίας Βοργίας, ἦτο φαναριώτικον δηλητήριον τοῦ δημάρχου μας Σούτσου. Ἐν γνῶσει σας ἐπλύνοντο ἐκεῖ αἱ ἀκαθαρσίαι τοῦ σιφιλιτικοῦ νοσοκομείου· τίς καὶ τίνες ἀρά γε ἐξ ὑμῶν ἐκδικούμενοι ἐπόθησαν ἐν τῇ μεγάλῃ καρδίᾳ των νὰ καταστήσουν ὅλας τὰς Ἀθήνας σιφιλιτικὰς! Ἀ! βδελυροί!

Δὲν σὰς ἔφθανεν αὐτὸ τὸ δηλητήριον. Βίς τὴν ἀστικὴν μαγειρικὴν σας εἰσθε Δούκουλλοι. Μὰς ἐχρειάζοντο καὶ μιάσματα ἀπὸ ἑλῃ ποτάμια καὶ μιάσματα ἐξ ὑπονόμων καὶ ἄλλα ἐκ βόθρων καὶ ἄλλα ἐκ σκουπιδιῶν. Βίς τὴν συνοικίαν Βλασαροῦν ὑπάρχει ἐγκλειστός τις μάνδρα ἐν ἣ φυλάσσονται μερικαὶ ἀρχαιοῦτες, καὶ Γοργόνες· οἱ περὶ κατόικοι φοβούμενοι κατακλυσμὸν ἤνοιξαν ὅπας εἰς τὴν μάνδραν διὰ νὰ διευθύνωνται ὅλα τὰ νερά ἐκεῖ· ἀπαξ σχηματισθεῖς μιᾶς μικρᾶς λίμνης, ἐκεῖ ἐχύνοντο καὶ ὅλα τὰ ἀκάθαρτα ὕδατα καὶ ὅλαι αἱ ῥυπαρότητες· ἐσχηματίσθη λοιπὸν ἐκεῖ τὸ ἐπικινδυνωδέστερον ἔλος, πρὸς μεγάλην σας εὐχαρίστησιν διὰ νὰ ἔχωμεν καὶ ἀρχαιολογικὰ μιάσματα.

Καὶ ἀλληλοβλέπεσθε ἀναμεταξύ σας, κουτοπόνηροι, ἐνόςῃ ἡ δημοσία υγεία δὲν εἶχε διαταραχθῇ σπουδαίως! Καὶ θὰ κρυφοερωτάσθε: Ἀκούσες τίποτα;—Ὅχι.—Περίεργον!—Τί διάβολο!—Οὔτε ἓνα κρούσμα τύφου!

Τίς οἶδε μετὰ ποίας ἀγωνίας καρδοκεῖτε τὴν περίστασιν, διὰ νὰ ρίψητε οἱ μὲν τὰ σράλματα ἐπὶ τοὺς δὲ, διὰ νὰ ἀντιπολιτευθῇ ὁ κ. Πρόεδρος τὸν κ. Δήμαρχον, διὰ νὰ πείσονται προσηκούντως τὸν κ. Κασαδέτην μὲ τοὺς φίλους του νὰ δώσῃ τὸ νερὸ ὅσα ὅσα, διὰ νὰ φανῇτε γνωμοδοτοῦντες